

PETRES CSIZMADIA GABRIELLA

„AZ EGYIK LEGFONTOSABB ESZKÖZ: A FIGYELEM, AMIT A MÁSIK FÉLNEK SZENTELEK”

BESZÉLGETÉS BOLEMANT ÉVÁVAL

Bolemant Éva igazi színes személyiség, aki egy 2020-ban készült interjúbán így vall saját magáról: „Publicista, életvezetési tanácsadó, kultúraszervező és író vagyok.” Ennek a sokféle arcnak, közéleti szerepnek a metszéspontján a kiváló kommunikációs képessége található. A Katedra februári interjújában Bolemant Éva életútját – egyben kommunikációs sikertörténetét – mutatjuk be.

■ **Meséljen, kérem, a közéleti szerepvállalásairól! Milyen impulzusok hatására vágott beléjük?**

■ A coaching, az írás, a kultúraszervezés valahol mindig is ott voltak az életemben, csak lehet, hogy eleinte nem neveztem néven ezeket. Mindig is voltak ismerőseim, barátaim, akikkel hosszú órákon át beszélgettünk, elemeztük az életünk történéseit, mígnem 2006-ban egy tévés beszélgetésben mindazt, amit addig részben csináltam, néven neveztek. Ekkor, nagy meglepetésemre és öröömre, kiderült, hogy van egy ilyen foglalkozás, egy ilyen terület, a coaching, ahol ezután már nem csak kávéházi beszélgetésekig terjed majd ki a találkozó, hanem effektív, segítő munkává válik. Kultúraszervezéssel már az általános iskola hatodik osztályában foglalkoztam, ugyanis kitaláltam, hogy a karácsonyi ünnepségre megrendezem a Tizenkét hónap című mesét. A próbákra emlékszem, ugyanis már ott kiderült, hogy milyen fontos a kommunikáció, a másokra figyelés. A szereposztás körül volt némi probléma, amit sikeresen megoldottunk, és ott mint rendezőnek, nekem kellett megtalálnom azt a megoldást, ami után problémamentesen tudtunk tovább próbálni. Érdekes tapasztalat volt, nagyon új helyzet. Ezeket a pillanatokat a mai napig fel tudom idézni, bár magára az előadásra már nem emlékszem. Egyébként voltam még őrsvezető, faliújság-felelős – a gimnáziumban történetesen éppen akkor voltunk barátnőmmel, Bajnok Évával faliújság-felelősök, amikor meghalt John Lennon. Csináltunk is az emlékére egy megemlékező összeállítást, de már másnap le kellett szednünk. Abban az időben az „ilyen” elemekről nem volt ildomos megemlékezni, mondhatnám, tilos volt. Talán az írás az, ami a legkésőbb jött az életemben. Cs. Liszka Györgyi bátorítására próbálkoztam ezzel a műfajjal, amiért nagyon hálás vagyok neki, hiszen az írással kapcsolatos élmények rengeteg mindent adtak nekem. Ha sorjában vesszük a felsorolt tevékenységeket, mindegyikről elmondhatom, hogy néha erőteljesebben vannak jelen az életemben, néha kevésbé. Az életem folyamatos tanulásból áll, tele újabbnál újabb kihívásokkal és érdekes feladatokkal, ötletekkel, és én ezt nagyon élvezem.

■ **Mindezek mellett két polgári társulás, a Pozsonyi Kifli elnöke és a Bázis elnökségi tagja is. Mi a küldetése a két szervezetnek, és Ön milyen feladatot lát el bennük?**

■ A Pozsonyi Kifli Polgári Társulás alapító tagja és elnöke vagyok. Az egész társulás a megalapítás pillanatától nagyon fontos része az életemnek. 2010-ben három másik kollégámmal hoztuk létre, és mára egy erős, nagy szervezetté nőtte ki magát. Az első perctől kezdve a mai napig egyszer sem volt teher működtetni, dolgozni, csinálni. A Kifli küldetésésként tekint Pozsony történelmének bemutatására. A megalakulástól kezdve, amikor elindult a szervezet magyar és szlovák weboldala, nagyon sok formában közvetítjük a tudnivalókat Pozsonyról. A Bázis egy aránylag friss dolog a számomra, tőlük tavaly kaptam meghívást az elnökségbe. A szervezet honlapjáról kiderül, mivel is foglalkoznak: „A Bázis – Magyar Irodalmi és Művészeti Egyesület Szlovákiában az autonóm, független és szabad irodalom, művészet és tudomány képviselőjében létrejött egyesület”. Mint elnökségi tag tavaly ősszel közreműködtem a Budapesti Könyvfesztivál díszvendégségének szervezésében, amit rendkívül élveztem, sikeres projekt volt! Pár nappal később a Pozsonyban már második alkalommal megrendezett Bázis Fesztiválon is részt vettem. Szerintem ez egy nagyon fontos, hiánypótló rendezvény, amire már nagy igény volt az irodalmat és művészeteket kedvelő közönség részéről is.

■ **A munkásságában kiemelt szerepet tölt be Pozsony kulturális és történelmi szempontú bemutatása – nemcsak kiadványok révén, hanem kulturális rendezvények, találkozások létrehozásával. Mit kommunikál Pozsonyról, Ön milyennek látja Pozsonyt – vagy milyennek szeretné láttatni?**

■ A Pozsonyi Kiflit éppen e célból alapítottuk lassan 13 éve. Célunk bemutatni a város történelmét, hírességeit, rejtett kincseit. Örülünk, ha tevékenységünk eredményeképp a város lakói, de akár az idelátogatók közelebb kerülnek Pozsonyhoz,

| Bolemant Éva (Fotó: Braňo Bíbel)

| Városnéző séta a Pozsonyi Kifli szervezésében a Bázis Fesztiválon (Fotó: N. Tóth Anikó)

megismerik, odatartozónak, pozsonyinak érzik magukat. Pozsonynak színes és érdekes a történelme, mi pedig felkínáljuk egy szeletének a bemutatását. Ha elfogadják, örülünk, hogy a munkánknak van értelme és eredménye.

■ **Meséljen, kérem, az életvezetési tanácsadással összefüggő munkatapasztalatairól! Hogy látja, milyen tanácsokra van leginkább szüksége a ma emberének?**

■ Kezdeném rögtön az utolsó kérdéssel. Egy coach a munkája során nem ad tanácsot. A megoldás mindnyájunkban ott van, a coach kérdésekkel segít ezt megtalálni, ha az ügyfél hozzá fordul. Coachinggal először 2006-ban találkoztam, amikor felém még gyermekcipőben járt ez a szakma. 2012-től működöm hivatalosan is tanácsadóként. Számomra máig az egyik leghatékosabb, sok lehetőséget magában rejtő, segítő szakmát jelenti. Éppen most is egy továbbképzési folyamat közepén tartok, a team-coaching szakmai rejtelmeibe beleásva magam.

■ **Dolgozott coachként pedagógusokkal is?**

■ Igen, coach-kollégáimmal rengeteg pozitív visszajelzést kapunk a pedagógusokkal végzett munkánk során. Egyre nagyobb az iskolaügy érdeklődése a coaching iránt. Fontosnak tartom, hogy mind a pedagógusok, mind a tanulók, diákok is megismerhessék ezt a szemléletmódot. A coaching szemléletű munka, vezetés egy szervezetben belül – lehet az akár egy iskola, egy osztály is – a résztvevők önállóságára és felelősségtudatának fejlesztésére fókuszál. A szlovákiai ICF (International Coach Federation) szlovák kirendeltsége, az ICF Slovak Chapter (amelynek én is tagja vagyok) sokat tesz azért, hogy ez a szemlélet eljusson a hazai oktatásba.

■ **Tevékenysége során kulcsfontosságú a megfelelő kommunikáció – életvezetési tanácsadóként a verbális, nonverbális kommunikáció jelentőségével, a Pozsonyi Kifli PT kapcsán pedig a kultúraközi kommunikáció súlyával találkozik. Milyen tapasztalatai vannak ezekkel kapcsolatban?**

■ Egyetértek Önnel, nagyon fontos a megfelelő kommunikáció. A coaching során pontos szabályok szerint dolgozunk, a megfelelő kommunikáció csak az egyik a nyolc coach kompetencia közül, amit a nemzetközi Coach Szövetség (ICF) alapteziként fogadott el. Ide tartozik mindenekelőtt az, hogy a coach etikusan viselkedik; megállapodásokat köt, és azokat megtartja; elősegíti és fenntartja a bizalmat és a biztonságot; aktívan figyel, hallgat; elősegíti az ügyfél fejlődését. Mindebből a tudásból, eszközökből rengeteg mindent tudok hasznosítani kultúrtevékenységem során is. Meggyőződésem, hogy az egyik legfontosabb eszköz az emberekkel való munkában a figyelem, amit a másik félnek szentelek. Az értő hallgatás, és ahogyan Ön is említette, a kommunikáció. A nyitottság, a kíváncsiság egymás iránt vagy akár más kultúrákkal kapcsolatban fontos biztosíték a közös munkához.

■ **A publicisztikai és írói tevékenysége az írott szövegeken keresztül kommunikációt szolgálnak. Mennyire lehet Ön szerint a sajtón és a könyvkiadáson keresztül valóban megszólítani, megérinteni az olvasókat?**

■ Mint ahogy említettem, mostanában keveset írok. Mindenképpen egyetértek azzal, hogy az írói tevékenység szolgálhatja az írott szövegeken keresztül kommunikációt az olvasó felé. Én úgy látom és azt gondolom, hogy az írott szónak nagyon erős hatása lehet. Tudjuk azt, hogy néha egy regény, egy novella, vagy akár egy szövegből kivett mondat életeket változtat meg, befolyásol. Érdekes válaszok születnek azon gyakorlatok során, amikor azt kérjük a foglalkozások résztvevőitől, hogy idézzenek fel egy-egy tinédzserkorukban olvasott írást, könyvet, akár dalszöveget. Sokszor szóról szóra emlékeznek ezekre, és el is tudják mondani, miért volt meghatározó az életükben ez a bizonyos szövegrészlet, tartalom. Olvasmányaink során aztán újabb és újabb hasonló fontos részletekkel, idézetekkel találkozhatunk egész életünk során.

■ **Köszönöm a beszélgetést, és további sok sikert, jó munkát kívánok!**

| Coach konferencián, 2022 (Fotó: Fröhlich Mária)